Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 17232/15
Дана 10.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и др Владан Станојев, чланови већа, уз учешће судског саветника др Весне Билбија, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А.из ..., ..., коју заступа Бора Вујасиновић, адвокат из Руме, Железничка 21-23, против туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА И ПРИВРЕДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Пореске управе, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Нови Сад, (чији је правни следбеник Министарство финансија, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак, Нови Сад), ради поништаја решења број 200-433-17-00567/2014-G2001 од 16.06.2015. године, у пореском предмету, у нејавној седници већа одржаној дана 10.11.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија и привреде Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Нови Сад, број 200-433-17-00567/2014-G2001 од 16.06.2015. године и предмет **ВРАЋА** Министарству финансија, Сектору за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак, Нови Сад на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство финансија, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак, Нови Сад, да тужиљи А.А.из ..., на име трошкова управног спора исплати износ од 18.790,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Министарства финансија и привреде Републике Србије, Пореске управе, Филијале Рума, број 433-17-03114/2013 од 30.12.2013. године, којим је одбијен, као

неоснован, захтев за рефундацију плаћеног ПДВ при куповини првог стана из члана 56а Закона о порезу на додату вредност, А.А., овде тужиље, са адресом у ул. ...број ..., ..., ЈМБГ ..., број захтева: 819608577 од 30.12.2013. године, поднет Министарства финансију и привреде-Пореској управи-Филијали Рума.

Тужбом поднетом Управном суду 14.12.2015. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, због погрешне примене материјалног права. Наводи да је целокупна исплата купопродајне цене ишла на рачун продавца, с тим што је првобитно новац уплаћен на благајну продавца, а одмах потом је, на крају радног времена, новац са благајне уплаћен на текући рачун с позивом на број Предуговора. Указује да је тужени потврдио да је неспорно да је она у периоду од 05.09.2012. године до 26.12.2013. године, у потпуности исплатила продавцу цену стана, али уз констатацију "не на рачун продавца", како је то прописано, већ је уплате вршила на благајни продавца, што је био основ за одбијање жалбе. Сматра да је закон омогућио правним лицима да поседују благајну и указује да уплатом на исту није платила провизију банци, да је за наведену уплату добила уредну документацију, а да је правно лице купопродајну цену платило на свој текући рачун, јер му купопродајна цена представља дневни пазар коју одмах уплаћује на рачун, назначујући број Предуговора, односно да је то купопродајна цена уплаћена од стране тужиље. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавеже тужени орган да јој накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара и таксе по одлуци суда, у року од 8 дана по правоснажности пресуде, под претњом извршења

У одговору на тужбу, тужени орган је у остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужиља, као купац првог стана, првостепеном органу поднела захтев за рефундацију ПДВ-а, који је заведен под бројем 433-17-03114 од 30.12.2013. године и то за износ ПДВ од 199.938,49 динара и да је уз захтев приложила изјаву да купује први стан, Уговор о купопродаји стана, закључен дана 26.12.2013. године, ... 17.06.2014. године између DOO „Б.Б." из ..., као продавца и тужиље, као купца, оверен код Основног суда у Сремској Митровици под бројем Ов1 бр. ... од 30.12.2013. године. Предмет уговора је купопродаја стана бр. ..., на првом спрату, површине 45,91м2, у ..., ул. ... бр. ..., да цена по м2 износи 590 евра, односно 27.096,90 евра у динарској противвредности. Уз захтев су приложене јавне исправе које се односе на личност тужиље, рачун број 518/13-S од 26.12.2013. године, издат од стране DOO „Б.Б." са седиштем у ..., на име тужиље, из кога произлази да цена купљеног стана у динарима износи 2.868.492,59 динара, а ПДВ износи 229.479,41 динара, односно укупно 3.090.533,00 динара, фискални рачун, налози за уплату продавца DOO „Б.Б.", изводи "В.В." и "Г.Г." о стању и променама средстава на рачунима продавца и потврда DOO „Б.Б." са седиштем у ...да је тужиља исплатила купопродајну цену стана. Првостепени орган је одбио поднети захтев тужиље, налазећи

да је тужиља исплатила купопродајну цену стана на благајни продавца, што је супротно одредби члана 56а. став 2. тачка 2. Закона о порезу на додату вредност (“Службени гласник РС”, бр. 84/2004... 93/12) и одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења од 30.12.2013. године. Одлучујући о жалби тужиље, тужени орган је закључио да је неспорно утврђено да је тужиља у периоду од 05.09.2012. године до 26.12.2013. године, у потпуности исплатила продавцу цену стана, али не уплатама на текући рачун, продавца, како је то прописано као услова за рефундацију ПДВ при куповини првог става одредбом члана 56а. став 2. тачка 2. Закона о порезу на додату вредност (“Службени гласник РС”, бр. 84/2004... 93/12), па је применом одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, бр. 80/2... 105/14) оспореним решењем од 16.06.2015. године одбио, као неосновану, жалбу тужиље изјављену против наведеног решења налазећи да је првостепено решење правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 56а. став 1. Закона о порезу на додату вредност (“Службени гласник РС”, бр. 84/2004...108/13) прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, а у ставу 2. истог члана прописано је, да купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. под условима да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на онсову којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца.

Одредбом члана 10. став 1. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Службени гласник РС“ бр. 107/04...74/13) прописано је да купац првог стана из члана 56а Закона остварује рефундацију ПДВ у складу са Законом, на основу писменог захтева, који подноси надлежном пореском органу, док је ставом 5. тачка 6) истог члана Правилника прописано да се уз захтев из става 1. овог члана доставља доказ да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена уплатом на текући рачун продавца, односно доказ да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунатог за први пренос права располагања на стану уплатом на текући рачун продавца у случају куповине стана под непрофитним условима из члана 56а став 3. Закона.

По оцени Управног суда, основано се тужбом указује да је приликом доношења оспореног решења повређен закон на штету тужиље, јер је у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења погрешно примењено материјално право, што је тужени орган пропустио да правилно оцени.

Ово стога што је, по налажењу суда, тужени орган погрешно закључио да је првостепени орган правилно одбио захтев тужиље, јер је тужиља купопродајну цену исплатила на благајни продавца, будући да је у смислу цитиране одредбе члана 56а Закона о порезу на додату вредност и члана 10. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и поступку рефакције и рефундације ПДВ релевантно да је купац који купује свој први стан, физичко лице – пунолетни држављанин Србије, са

пребивалиштем на њеној територији, да од 01.07.2006. године до дана овере уговора о купопродаји, на основу којег стиче први стан, није имао својину, односно сусвојину стана на територији Србије и да је уговорена цена стана са ПДВ-ом у потпуности исплаћена продавцу, уз обавезну уплату новца на рачун инвеститора, а да је у конкретном случају неспорно да постоји доказ да је уговорена цена стана са ПДВ-ом у потпуности исплаћена на текући рачун продавца, при чему је небитно што је купац уплату извршио на благајни, а продавац истог дана исти износ уплатио на свој текући рачун код пословне банке.

С обзиром да је оспорено решење поништено због повреде материјалног права, суд је решавао без одржавања усмене расправе, у складу са одредбом члана 33. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и предмет вратио туженом органу на поновно одлучивање, да правилном применом материјалног права донесе нову одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиљеа, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде, применом одредби члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), с тим што је тужени орган везан правним схватањима суда и примедбама суда у погледу поступка, а према одредби члана 69. став 2. истог закона.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, и тужиоцу досудио за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, у складу са Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), и трошкове судских такси на тужбу 390,00 динара и пресуду 1.900,00 динара, укупно 18.790,00 динара, као у ставу 2. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.11.2017. године, III-3 У. 17232/15

Записничар
др Весна Билбија, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ